

sion til Fortsættelseskasserne i Henhold til § 19, Stk. 10 (nyt Stk. 8), dels af Fondens Udgifter i Henhold til §§ 30—32.

I Henhold til § 7, Stk. 3, i Lov af 31. Januar 1946 ydes der imidlertid i følgende Tilfælde Fonden fuld Dækning af Fondens Udgifter til Refusion af den af Kasserne ydede Fortsættelseshjælp:

1) Understøttelse udbetalt af Fortsættelseskasser, der har været aabne med Hjemmel i § 7, Stk. 1, i Lov af 31. Januar 1946, d. v. s. uden at Betingelserne i § 19, Stk. 5—7 har været opfyldt.

2) Understøttelse ydet af Fortsættelseskasser i Medfør af § 7, Stk. 2, i Lov af 31. Januar 1946, d. v. s. i 70 Dage ud over det vedtægtsmæssige Dageantal.

Begrundelsen for Reglen om fuld Refusion til Fonden i de i § 7 i Loven af 31. Januar 1946 omhandlede Tilfælde var, at Fonden her fik Udgifter, som man ikke ved Arbejdsløshedsloven havde regnet med.

Som det vil fremgaa af Bemærkningerne foran til § 19, har de ret komplicerede Regler i § 19, Stk. 5—7, ved den stedfundne Ændring tabt deres Betydning forsaavidt angaar Spørgsmaalet om, hvornaar en Fortsættelseskasse er berettiget til at aabne, idet dette ved Bestemmelsen i § 7 i Loven af 31. Januar 1946 er overladt til Arbejdsløshedskassebestyrelsens Afgørelse.

Bestemmelserne i § 19, Stk. 5—7, har herefter kun Betydning, forsaavidt de tilige — som foran omtalt — har dannet Grundlag for Beregningen af, i hvilket Tilfælde Statskassen skulde yde fuld eller halv Refusion af Arbejdsløshedsfondens Udgifter til Refusion til Fortsættelseskasserne.

Man kunde da tænke sig at overføre Bestemmelserne til § 28, der omhandler Tilvejebringelsen af Arbejdsløshedsfondens Midler. Det synes imidlertid lidet rimeligt at opretholde et saa kompliceret Apparat udelukkende med dette Formaal for Øje, og man har derfor foreslaaet at lade den almindelige Refusionsregel (halv Statsrefusion) gælde ogsaa for Tilfælde, hvor Kasserne ikke vilde have kunnet aabne efter Reglerne i § 19, Stk. 5—7.

Derimod mener man at burde bevare Reglen om fuld Dækning fra Statskassen af Fondens Udgifter til Refusion af den Fortsættelseskasserne i Henhold til § 7, Stk. 2, i Lov af 31. Januar 1946 (fremtidig § 19, Stk. 6, 2det Punktum) ydede Understøttelse i indtil 70 Dage ud over det vedtægtsmæssige Dageantal, idet denne Udgift let lader sig udskille fra Fondens øvrige Udgifter, og det klart drejer sig om en ekstra

Byrde, der er paalagt Fonden, og som den ikke kan forventes at kunne bære uden yderligere Tilskud. Man stiller derfor Forslag om en hertil sigtende Tilføjelse til § 28, Stk. 5.

Arbejds- og Socialministeriet er imidlertid opmærksom paa, at den foreslaaede Ændring af Refusionsreglerne vil medføre en Forringelse af Fondens Økonomi, navnlig i Aar, hvor Ledigheden er saaringe, at en Række Fortsættelseskasser ikke vilde have kunnet aabne under Iagttagelse af Reglerne i Arbejdsløshedslovens § 19, Stk. 5—7. Hertil kommer ogsaa, at der i Tiden siden 1937, da det nugældende Grundlag for Arbejdsløshedsfondens Økonomi blev fastlagt, paa Grund af Pristallets Stigning har fundet en betydelig Forhøjelse af Arbejdsløshedsunderstøttelserne Sted, hvilket medfører, at der stilles større Krav end hidtil til Arbejdsløshedsfonden, og Arbejds- og Socialministeriet er derfor sindet at tage Spørgsmaalet om Fondens Økonomi i det hele op til Overvejelse.

Endelig foreslaas Henvisningen i § 28, Stk. 5, til §§ 30—32 ændret til „§§ 30 og 32“, idet § 31 helt er ophævet ved Lov Nr. 169 af 30. Marts 1946 og Lov Nr. 364 af 4. Juli 1946, jfr. Bemærkningerne foran til § 27.

Til § 30.

Ifølge § 30, Stk. 2, kan Fondens Bestyrelse, naar Fondens Økonomi tillader det, under ekstraordinær stor Arbejdsløshed, jfr. § 19, Stk. 5 og 6, af Fondens Midler bevilge Tilskud til Foreninger og Institutioner til Løsning af Opgaver til Gavn for arbejdsløse.

Naar § 19, Stk. 5 og 6, i den hidtidige Form udgaar af Loven, jfr. foran, maa Henvisningen til disse Bestemmelser ligeledes udgaa. Der er dog formentlig ikke tilstrækkelig Anledning til at optage en selvstændig Definition af Begrebet ekstraordinær stor Arbejdsløshed i nærværende Paragraf, hvorved bemærkes, at Fondens Bestyrelse ved Administrationen af Bestemmelsen ogsaa i Fremtiden kan betragte Reglerne i den hidtidige § 19, Stk. 5 og 6, som vejledende.

Til § 33.

Ifølge § 33, Stk. 1, kan der af Fonden, forsaavidt dens Økonomi tillader det, naar Omstændighederne taler derfor, i Tider, hvor der inden for et Fag hersker ekstraordinær stor Arbejdsløshed, jfr. § 19, Stk. 5 og 6, af Arbejds- og Socialministeren efter Indstilling af Fondens Bestyrelse ydes vedkommende Arbejdsløshedskasse Laan til Bestridelse af Kassens vedtægtsmæssige Forpligtelser.